

De fossiele schelpen van de Nederlandse kust II. Determinatie- sleutel Trochidae, Solariellidae en Calliostomatidae

Ronald Pouwer & Frank P. Wesselingh

Familie Trochidae Rafinesque, 1815

Gibbula cineraria (Linné, 1758)

H 12 mm. Zeer variabele, middelgrote, vrij stevige conische tot tolvormige schelp met vrijwel vlakke windingen; redelijk vlakke basis met uitgesproken umbilicus. Laatste winding met 6-10 fijne spiraalribben van ongelijke sterkte; basis met 11-12 spiralen van gelijke sterkte en ertussen enkele secundaire spiralen; groeilijnen prosoclien. Zeer variabel kleurpatroon van vrijwel verticale of opisthocliene dunne, bruinpaarse kleurstreepjes op een lichtbruine of grijze achtergrond; de streepjes lopen vanaf de windingen door op de basis van de schelp; ze kunnen over een deel van hun lengte zigzaggen, waarbij ze verbindingen aangaan met naastgelegen streepjes, vooral aan bovenkant van winding kunnen diverse streepjes samensmelten tot een brede axiale band; binnen één exemplaar kan het kleurpatroon een of meerdere keren veranderen; omgekeerde kleurpatronen komen ook voor.

Ouderdom: Laat Pleistoceen (Eemien)

Bekend van: Cadzand, Domburg,
Westenschouwen, Ter Heijde (Zandmotor),
Waddeneilanden

Opmerking: In het materiaal komt ook zeldzaam de vorm *strigosus* (Gmelin, 1791) voor met een axiaal kleurpatroon van brede donkere en smalle lichte kleurbanden, een relatief hoge schelpvorm en een vaak wat nauwere navel. (onderste foto's)

(†) *Gibbula tumida* (Montagu, 1803)

H 10 mm, meestal kleiner. Schelp met vlakke tot iets bolle windingen die duidelijk trapvormig op elkaar gestapeld staan; de basis is enigszins bol; de navel is nauw en loopt naar de basis toe soms trechtervormig uit; bij volwassen exemplaren is de navel gedeeltelijk en soms bijna helemaal door callus bedekt. Sculptuur van fijne spiralen die in paren tegen elkaar aan kunnen liggen: op de laatste winding 18 à 24 en minder op voorgaande windingen; basis ook met spiralen; door slijtage is de buitenlaag en daarmee de sculptuur meestal gedeeltelijk of geheel verdwenen. Op de spiralen kleine kleurvlekjes, die soms doorlopen in de tussenruimtes waardoor een vlammentekening ontstaat.

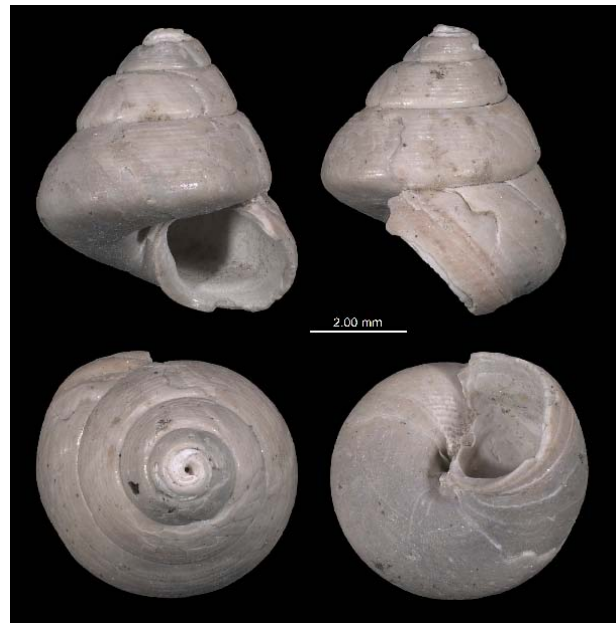

Ouderdom: Laat Pleistoceen (Eemien)

Bekend van: Cadzand, Sloegebied, Walcheren, Westenschouwen, Vlieland

† *Gibbula woodi* (Harmer, 1923)

H 5,5 mm. Kleine, conische schelpjes; vrijwel vlakke, niet of nauwelijks verspringende windingen; nauwe navel, gedeeltelijk met callus afgesloten. Windingen met ca. 15 zeer lage spiraalribben, gescheiden door smalle groeven; basis met ca. 15 zeer fijne spiraalribben; geen axiale sculptuur (behalve groeilijnen). Sommige exemplaren met kleurtekening van smalle witte en brede rode vlammen.

Ouderdom: Pliocene

Bekend van: Westerschelde, Sloegebied

?† *Gibbula spec.*

H 4,5 mm. Kleine, conische schelpjes met vrijwel vlakke, iets trapvormig gestapelde windingen; overgang naar basis is vrij hoekig; nauwe maar duidelijke navel. Alleen zeer zwakke microscopische spiraalgroefjes. Kleurtekening van brede, lichtrode zigzag-vlammen op een lichte achtergrond.

Ouderdom: Pliocene

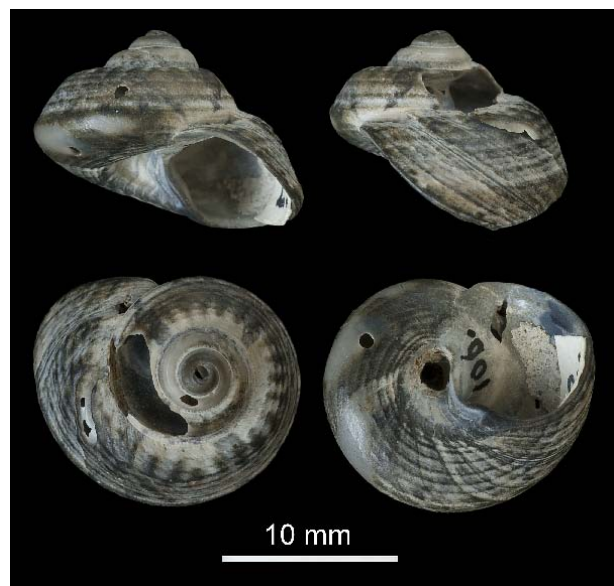
Bekend van: Westerschelde

Deze soort hebben we niet kunnen koppelen aan een van de uit het Noordzeebekken bekende fossiele soorten of aan een soort uit de recente Europese fauna.

(†) *Gibbula magus* (Linné, 1758)

H tot 30 mm. Trapvormig opgebouwde soort; vaak breed, maar hoge exemplaren komen ook voor; navel breed en volledig open. Schouders van latere windingen met grove knobbels; eerdere windingen met 5 à 7 spiraalribben, op laatste winding oplopend tot ca. 18; spiralen plat en op met name laatste winding flink in sterkte verschillend; de onderste spiraal is forsere dan de rest en vormt een kiel aan de basis van de laatste winding; tussen de spiralen is een fijne, schuingezette axiale sculptuur van boogjes aanwezig die tussen de onderste twee spiralen sterker is ontwikkeld, waardoor een rij met putjes wordt gevormd; op de basis liggen 13 à 22 spiraalribjes; de spiraal naast de navel is verbreed.

Ouderdom: Laat Pleistoceen (Eemien)

Bekend van: Cadzand, Sloegebied, Ter Heijde (Zandmotor), Terschelling, Ameland

† *Gibbula gelriana* Beets, 1946

H 6 mm. Kleine, brede schelp. De eerdere windingen verzonken; laatste omgang gaat via een afgeronde kiel over in de bolle basis; de navel is open en breed; de mond is scheefruitvormig met een karakteristieke knik van de buitenlip; op het onderste deel van columella ligt een vrij duidelijke tand; sculptuur van 5 à 6 krachtige spiralen met krachtige knobbels; in tussenruimtes ligt soms een veel zwakkere secundaire spiraal; axiale sculptuur van uiterst fijne, prosocliene groeilijntjes in de tussenruimtes; op de basis liggen 7 à 9 sterk ontwikkelde spiralen waarvan die dichtst bij de navel grof geknobbeld zijn.

Ouderdom: Pliocene

Een, slecht geconserveerd exemplaar bekend (Westerschelde bij Ellewoutsdijk). Een paratype uit een boring is ter vergelijking afgebeeld.

† *Gibbula solarium* (Nyst, 1835)

Solarium solarium – Harmer, 1923

H 5 mm. Zeer karakteristieke soort, met brede, laaggewonden schelp; windingen zwak concaaf en basis zwak convex; wijde navel. Sculptuur van ca. 6 spiralen, boven en onder sutuur verreweg het sterkst ontwikkeld; laatste omgang met brede kiel; onderste en bovenste spiralen zijn geknobbeld, overige spiralen kunnen glad zijn; fijne, scheefstaande axiale ribjes in tussenruimtes; op basis ca. 6 sterke, geknobbelde spiralen, met name rond navel zeer sterk ontwikkeld.

Ouderdom: Pliocene

Tot nu toe slechts één exemplaar bekend van het strand bij Ritthem.

† *Gibbula crassistriata* (Bell in Wood, 1882)

Margarites crassistriata – Van Regteren Altena et al., 1954

H tot 6 mm. Klein, met 5 à 6 trapvormig opgestapelde windingen; overgang naar licht bolle basis is vrij hoekig; navel nauw maar altijd open; het verlengde van de navel loopt als een glad veldje door tot de linker onderhoek van de mond. Op 3e en 4e winding liggen 5 of 6 gladde primaire spiralen; er kunnen enkele secundaire spiralen aanwezig zijn; schuingeplaatste axiale ribjes in tussenruimten; basis met iets fijnere en dichter op elkaar staande spiralen met daartussen radiaire ribjes. Op de spiralen zijn vaak nog kleurvlakjes te zien.

Ouderdom: Pliocene

Bekend van Westerschelde, De Kaloot, Ritthem, Domburg. De soort is bepaald niet zeldzaam.

† *Gibbula beetsi* Van Regteren Altena, 1954

H tot 9 mm. Klein, stevig schelpje; meestal hoger dan breed, soms breder dan hoog; vrij bolle windingen, enigszins trapvormig op elkaar gestapeld; soms brede suturale depressie; basis van de schelp enigszins bol; navel meestal volledig afgesloten, soms deels open. Windingen bedekt met een variabele sculptuur van spiraalribben, met op de voorlaatste winding 4-6 primaire spiralen die op de laatste omgangen vaak door groef in tweeën zijn gedeeld; tussenruimtes 1-2 keer zo breed als primaire spiralen; in tussenruimtes vaak een zwakke secundaire spiraal; secundaire sculptuur kan op laatste anderhalve winding flink in sterkte toenemen zodat daar tot wel 10 niet al te veel van elkaar verschillende spiralen te zien zijn; de spiraalsculptuur wordt gekruist door vrij grove, scheefstaande axiale ribjes die in de tussenruimtes scherp afgetekend zijn en zich op de primaire spiralen verbreden tot knobbeltjes; 7-10 spiraalribben van min of meer gelijke sterkte op de schelpbasis en een scheefgezette radiaire sculptuur. Goed geconserveerd materiaal met ronde of ovale kleurvlakjes op de sterkste spiralen; vlekjes liggen vaak ver uit

elkaar (afstand 1-4 keer hun breedte); in het Zeeuwse materiaal komen exemplaren voor waarbij de primaire spiralen volledig donker gekleurd zijn. Veel van deze exemplaren hebben geen of nauwelijks ontwikkelde axiale ribjes. Door de grote variatie in vorm, sculptuur en kleur is deze soort niet altijd makkelijk te determineren.

Gibbula beetsi lijkt sterk op *G. crassistriata* maar is groter, heeft sterkere axialen, een gesloten navel of nauwe spleet en een afgeronde overgang naar basis. Het valt niet uit te sluiten dat *G. beetsi* de volwassen vorm is van *G. crassistriata*. Verzamelaars met deze soort(en) in hun collectie worden opgeroepen om kritisch naar hun materiaal te kijken en hun waarnemingen en meningen aan ons door te geven.

Ouderdom: Pliocene

Bekend van Cadzand, Westerschelde, Sloegebied, Domburg

† *Gibbula "nehalenniae"* Van Regteren Altena, 1954

?*Gibbula spastica* – Beets, 1946

H 6 mm. Klein, stevig schelpje dat meestal breder is dan hoog, soms hoger dan breed; windingen laag, vrij bol en enigszins trapvormig op elkaar gestapeld; de sutuur is nauwelijks ingedrukt in goed geconserveerd materiaal, maar door slijtage ontstaat vaak een breed kanaal op de overgang van de windingen; navel afgesloten of hooguit zeer nauwe spleet. Op voorlaatste winding 7-9 fijne primaire spiraalribben, die op laatste omgangen vaak door een groef in tweeën zijn gedeeld; vaak ook secundaire spiralen die maar iets minder sterk zijn dan primaire; axiale sculptuur van zeer fijne, dicht op elkaar staande, schuingeplaatste ribjes die vaak alleen met sterke vergroting zichtbaar zijn; basis met 10-12 spiraalribben van gelijke sterkte en zeer zwakke, schuingezette radiaire sculptuur. Op de spiraalribben liggen vaak duidelijke, meestal langgerekte kleurvlekjes; afstand tussen de vlekjes ongeveer gelijk aan de lengte van de vlekjes zelf, soms ook kleinere vlekjes die verder uit elkaar liggen; soms ook kleurtekening tussen spiralen.

De soort verschilt van *Gibbula beetsi* door de lagere windingen, fijnere spiraalsculptuur, minder duidelijke axiale ribjes, zwakkere knobbels op de spiralen en meer, langwerpiger en dichter bij elkaar liggende kleurvlakjes.

Ouderdom: Pliocene

Bekend van Cadzand, Westerschelde, Sloegebied, Domburg.

Bij het bestuderen van het typemateriaal van *Gibbula nehalenniae* is ons gebleken dat de soort mogelijk herbenoemd moet worden. Vooralsnog duiden we de soort aan met aanhalingstekens. *Gibbula spastica* Beets, 1946 beschouwen we als een hoge vorm van *G. "nehalenniae"*, waarbij de meeste secundaire spiralen zeer snel de gelijke sterkte aannemen van de primaire spiralen, waardoor het aantal spiralen groter lijkt. (foto hiernaast)

† *Gibbula octosulcata* Nyst, 1835

H tot 15 mm. Vrij grote, stevige schelp; zeer variabel van vorm; vrijwel vlakke tot licht bolle windingen liggen zwak trapvormig op elkaar; windingen worden relatief steeds hoger, waardoor schelpvorm gedurende de groei verandert van laag/breed tot hoog/compact; bij volwassen exemplaren heeft de laatste winding de neiging om zich onder de voorgaande terug te trekken; navel volledig opgevuld en afgesloten met callus; laatste winding en basis vaak met een of meerdere forse groeionderbrekingen, door slijtage goed zichtbaar. Sculptuur van 5-8 grove spiraalribben die bedekt zijn met grove knobbels; in ruimte tussen primaire spiralen liggen 1-5 veel fijnere spiralen (alleen zeer goed geconserveerd materiaal); basis met 7-9 grove spiralen, met 1-2 keer zo brede tussenruimten en telkens 1-2 zeer fijne secundaire spiralen; geen axiale sculptuur of knobbeltjes. Vaak kleurvlakjes op de primaire spiralen van windingen en basis; rond tot langgerekt; de afstand tussen de vlekjes 1-2 keer zo lang als de vlekjes zelf. Door slijtage zijn fijnere details van sculptuur meestal niet of slecht zichtbaar; dit geldt zelfs voor de grove knobbels op de spiralen; de meeste schelpen

missen grote delen van de buitenste schelp laag, hierdoor lijkt de navel soms open.

Verschilt van *G. beetsi* door grotere afmetingen, juveniele exemplaren relatief breder en het ontbreken van axiale sculptuur. Verschilt van *G. "nehalenniae"* door de grovere spiralen, sterke knobbels en het ontbreken van axiale sculptuur.

Ouderdom: Pliocene

Bekend van: Cadzand, Westerschelde, Sloegebied, Domburg

(†) *Jujubinus exasperatus* (Pennant, 1777)

H 13 mm, strandmateriaal meestal ca. 6 mm. Relatief hoge, kegelvormige slak, windingen vrijwel recht; navel gesloten. Onderaan de windingen vormen twee spiralen samen een verdikte/verhoogde rib, erboven 4-5 fijne spiralen met vrij brede tussenruimtes; in de tussenruimtes vaak redelijk goed ontwikkelde fijne prosocliene ribjes; 6-7 regelmatige vlakke spiralen op de basis. Kleurpatronen variabel, maar vaak roodachtige brede axiale vlekken.

Ouderdom: Laat Pleistoceen (Eemien)

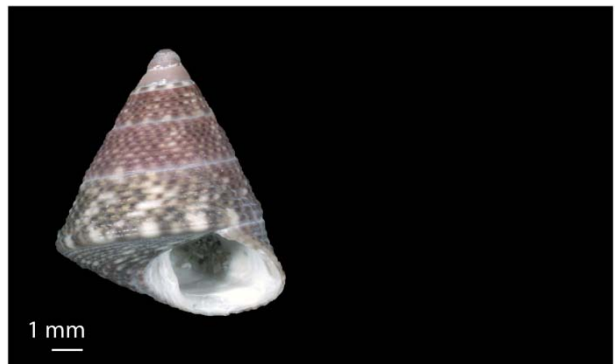
Cadzand, Westerschelde, Sloegebied, Domburg.

Afgebeelde recente exemplaar uit Bretagne.

(†) *Jujubinus striatus* (Linné, 1758)

H 10 mm. Kegelvormige, vormvariabele slak, iets breder dan *J. exasperatus*; windingen vrijwel recht; mondopening subquadraat, binnenlip iets versterkt en vaak met lage plooi; navel gesloten. Windingen met 7-10 fijne, regelmatige spiralen die even breed of breder zijn dan de tussenruimtes; basale spiraal niet of nauwelijks versterkt; 8-13 fijne spiralen op schelpbasis; zeer fijne, nauwelijks zichtbare prosocliene axiale lijntjes. Kleurpatronen zeer variabel, maar vaak bestaande uit fijne rode, witte of grijze vlekjes die vooral op de spiralen liggen.

Ouderdom: Laat Pleistoceen (Eemien)

Een exemplaar gemeld van Schouwen. Wij hebben het exemplaar nog niet zelf gezien. Het is niet helemaal uit te sluiten dat het *Jujubinus montagui* betreft. Het afgebeelde recente exemplaar komt uit Bretagne.

(†) *Jujubinus montagui* (Wood, 1828)

H 10 mm, strandexemplaar 5 mm. Relatief dunschalige schelp; eerste teleoconch windingen nog vrij vlak, latere windingen ietwat bol; basis schelp vrij vlak; mondopening subkwadraat, binnenlip met lage plooi, wijkt soms iets naar rechts; navel open, nauw. Sculptuur van 5-6 fijne spiraalribben, met tussenruimtes 2-3 zo breed, waarin goed zichtbare, dicht op elkaar gelegen fijne prosocliene ribjes; 9 regelmatige spiraalribben op schelpbasis. Kleurpatroon van donkere vlekjes op de spiralen.

Ouderdom: Laat Pleistoceen (Eemien)

Een exemplaar van Cadzand.

Onvolwassen schelpen hebben een vrijwel identiek windingsprofiel als *J. striatus*, maar de ribben van *J. montagui* zijn dunner, gescheiden door bredere tussenruimtes waarin de prosocliene axiale ribjes goed zichtbaar zijn. Afgebeeld recent exemplaar van Zuid- Engeland.

Familie Solariellidae Powell, 1951

(†) *Solariella maculata* Wood, 1842

H 9 mm. Vrij brede schelp met bolle windingen en een zeer wijde navel. Twee tot vier forse spiralen op de windingen en ongeveer vijf op de basis. Spiralen lopen door tot in de navel hebben aldaar een regelmatige sculptuur van knobbeltjes.

Ouderdom: Pliocene

Bekend van: Westerschelde

Familie Calliostomatidae Thiele 1924 (1847)

(†) *Calliostoma zizyphinum* (Linné, 1758)

H tot 30 mm. Grote, kegelvormige slak; geen navel. Eerste ca. drie windingen met drie geknobbeldde spiraalribben, windingen hierna met vier spiraalribben en soms een enkele secundaire spiraal; knobbel op spiralen snel verdwijnend, als eerste op onderste spiralen; tussenruimtes een à twee keer zo breed als spiralen; basis met brede, vlakke spiralen die niet sterk ontwikkeld zijn maar wel goed zichtbaar.

Ouderdom: Laat Pleistoceen.

Bekend van: Domburg, Waddeneilanden; buiten Nederland fossiel bekend van De Panne (België). Op de afbeelding een (halfwas) recent exemplaar uit Bretagne.

† *Calliostoma simile* (Sowerby, 1818)

Calliostoma zizyphinum simile – auct.

H 25 mm. Grote, kegelvormige slak; geen navel; bij volwassen exemplaren hangen de eerdere windingen over de latere heen. Eerste teleoconchwindung met drie geknobbeldde spiralen; op tweede winding komt aan de onderkant vanonder de sutuur een vierde spiraal tevoorschijn; de knobbeltjes op de bovenste spiraal worden daar sterker, terwijl die op de andere spiralen zwakker worden en vaak verdwijnen; de knobbel op een spiraal kunnen uitdoven en verderop weer verschijnen; op de vierde of vijfde winding komt er tussen de bovenste spiraal en die er onder een vijfde spiraalrib bij; deze wordt geleidelijk aan even sterk als de andere spiraalribben; op volgende windingen kunnen er enkele tot vele spiralen bijkomen; spiralen op de basis zijn vrij vaag, het sterkst ontwikkeld rond spil en in de buurt van de periferie.

Ouderdom: Pliocene

Bekend van: Westerschelde, Sloegebied, Domburg

Naast de typische *simile*-vorm komen afwijkende vormen voor die we voorlopig tot *C. simile* rekenen. Nader onderzoek is nog gaande.

Vorm 1: vrij bolle windingen, 4-5 spiralen met grote tussenruimtes, bovenste geknobbeld; spiralen op vrij bolle basis rond spil vaak duidelijk geknobbeld

Vorm 2: laag gewonden, vlakke windingen met zeer veel zwakke, dicht op elkaar staande spiralen. De algemene vorm vertoont veel variatie, van exemplaren met een breed afgeronde overgang naar een bolle basis tot exemplaren met een scherpe overgang naar een sterk afgeplatte basis.

? † *Calliostoma* sp. 1

H ca. 30 mm. Dunschalige, vrij laaggewonden schelp met licht bolle windingen en basis. Vrijwel glad, alleen zeer zwakke spiraalgroeven op windingen en basis en licht golvende prosocliene groeilijnen.

Ouderdom: waarschijnlijk Pliocene

Bekend van: Westerschelde

We hebben deze vorm nog niet aan een bekende fossiele of recente soort kunnen koppelen.

? † *Calliostoma* sp.2

H ca. 30 mm. Dikschalige, vrij laaggewonden schelp met licht bolle windingen en basis. Sculptuur van enkele smalle maar geprononceerde spiralen op de windingen met veel bredere tussentuimtes; basis met brede, sterk ontwikkelde spiralen, tussenruimtes smal, bijna groefvormig.

Ouderdom: Pliocene of Pleistoocene

Bekend van: Domburg

We hebben deze vorm nog niet aan een bekende fossiele of recente soort kunnen koppelen.

† *Calliostoma noduliferens* (Wood, 1872)

H 7 mm. Vlakke tot licht bolle windingen en basis. De meeste windingen hebben vijf primaire spiralen en op de latere windingen komen daar enkele secundaire spiralen bij; de primaire spiralen zijn bezet met knobbeltjes; op de laatste windingen kunnen de knobbeltjes op de onderste spiralen minder duidelijk worden; de basis is volledig bedekt met spiralen die blijken te bestaan uit aan elkaar geregen knobbeltjes.

Ouderdom: Pliocene

Bekend van: Cadzand, Westerschelde, Sloegebied, Domburg

† *Calliostoma multigranus* (Wood, 1848)

H 8 mm. Hooggewonden schelp met vlakke tot licht gebolde windingen en basis. Sculptuur van 5 volledig geknobbelde spiraalribben op de windingen en duidelijk geknobbelde spiralen op de basis. De knobbeltjes staan los van elkaar.

Deze soort lijkt sterk op *C. noduliferens*. Bij die soort zijn niet alle spiralen, zeker niet die op de basis, bezet met los van elkaar staande knobbeltjes.

Ouderdom: Pliocene

Deze soort is door Van Regteren Altena et al. (1954) van Ritthem vermeld. Wij hebben dit materiaal nog niet kunnen terugvinden. Andere exemplaren zijn tot nog toe niet bekend.

(†) *Calliostoma aff. occidentale* (Mighels & Adams, 1842)

Trochus formosus – Wood, 1848, p.125, pl.XIII, fig. 2a-b

H 11 mm. Relatief dunwandige schelp met zwak gebolde windingen en basis. Sculptuur van drie (op de eerste winding twee) zeer krachtige en sterk uitstekende spiraalribben; vlak boven de suture vaak een zwakkere secundaire spiraal (de bovenkant van een krachtige vierde spiraal op de overgang van winding naar basis); tussenruimtes twee à drie keer zo breed; bij grotere exemplaren ligt tussen de primaire spiraalribben vaak een zwakkere secundaire spiraal; op de bovenste windingen zijn alle spiralen met hoge knobbeltjes bezet, maar al snel zijn deze alleen nog op de bovenste spiraal zichtbaar en worden de knobbeltjes ook veel lager; geen noemenswaardige axiale sculptuur; basis met 9-15 brede spiralen die het sterkst ontwikkeld zijn rond de spil en aan de periferie, centrale deel van de basis vrijwel zonder sculptuur.

Ouderdom: ?Pliocene, ?Pleistoocene

Deze soort is door Van Regteren Altena et al. (1954) van Ritthem vermeld. Wij hebben dit materiaal nog niet kunnen terugvinden. Andere exemplaren zijn tot nog toe niet bekend.

Calliostoma occidentale is door verschillende auteurs uit het Pliocene van België en East Anglia gemeld. De betreffende beschrijvingen en afbeeldingen komen over het algemeen niet goed overeen met recente exemplaren, waardoor we twijfels hebben of het wel om dezelfde soort gaat. Het door Van Regteren Altena et al. afgebeelde exemplaar betreft zondermeer *C. occidentale*, maar het is niet duidelijk of dit het exemplaar van Ritthem betreft.

Afgebeeld is een recent exemplaar uit Noorwegen.

Soorten die nog niet zijn aangetroffen maar die zouden kunnen voorkomen in het Nederlandse materiaal

(†) *Gibbula umbilicalis* (Linné, 1758)

H 16 mm. Middelgrote, vrij lage en brede, conische *Gibbula* met een zeer brede, open umbilicus; sculptuur met fijne spiraalribben; lijkt qua kleuring erg op *G. cineraria* maar heeft bredere donkergekleurde axiale banden en soms driehoekige vlekken.

Ouderdom: Laat Pleistoceen (Eemien).

Deze soort zou kunnen voorkomen in het Nederlandse materiaal. Afgebeeld zijn recente exemplaren van onbekende herkomst; bron: www.gastropods.com

(†) *Gibbula pennanti* (Philippi, 1846)

H 15 mm. Lijkt sterk op *G. umbilicalis*, maar is hoger en heeft rondere windingen en een vrijwel gesloten navel. Sculptuur van ca. 7 lage maar vrij duidelijke spiraalribben; het onderste deel van de omgangen is soms glad; kleurpatroon bestaat uit relatief grove donkere vlekken op een lichtere achtergrond; netvormig vlekkenpatroon op basis schelp.

Ouderdom: Laat Pleistoceen (Eemien)

Deze soort zou kunnen voorkomen in het Nederlandse materiaal. Afgebeeld is een recent exemplaar uit Bretagne; bron: www.conchylinet.com

† *Gibbula cf. obconica* (Wood, 1842)

H 5 mm. Kleine, relatief hoge soort; breedte van de mond is groter dan breedte van de basis links van de mond. Sculptuur van ca. 20 spiralen en prosocliene axiale ribjes; fijne knobbeltjes op kruispunten.

Ouderdom: Pliocene

Deze soort zou kunnen voorkomen in het Nederlandse materiaal. Afgebeeld exemplaar uit havengebied van Antwerpen.

† *Gibbula petala* Marquet, 1995

H 5 mm. Kleine, relatief hoge soort; breedte van de mond is groter dan breedte van de basis links van de mond. Sculptuur van ca. 7 geknobbelde spiralen en prosocliene axiale ribjes.

Komt sterk overeen met *G. obconica*, maar heeft grovere sculptuur.

Ouderdom: Pliocene

Deze soort zou kunnen voorkomen in het Nederlandse materiaal. Afgebeeld exemplaar uit havengebied van Antwerpen.

Soorten die in een latere aflevering zullen worden behandeld

† *Margarites ditropis* Wood, 1848

H 2,5 mm. Deze soort lijkt op een aantal *Gibbula*-soorten maar hoort thuis in de familie Turbinidae.

